

AMADEU ROSELL

“Ens calen cançons d’ara”, concert Nova Cançó

Per ubicar-ne la importància històrica de la Nova Cançó cal recordar que només feia vint anys de l'ocupació franquista de Catalunya i que la repressió posterior contra la cultura catalana es pot definir sense pal·liatius com un genocidi cultural.

A finals de la dècada dels 50, la situació va començar a canviar. A poc a poc, el català, l'ús públic del qual havia estat expressament prohibit després de la caiguda de Catalunya, va anar aconseguint petites esclatxes de presència pública.

El gener de 1959, la revista *Germinabit*, publicava un article de l'advocat Lluís Serrahima titulat *Ens calen cançons d'ara*, article que parla sobre la conveniència de cantar cançons actuals en català. En poc més d'un any es van bastir les bases sobre les quals es va sustentar la Nova Cançó. Els Setze Jutges van anar acollint nous intèrprets fins a arribar al nombre que els donava el nom.

Un altre grup de cantants es va organitzar al voltant del Grup de Folk, que va tenir una vida curta i intensa. El 23 de maig de 1968 el Grup de Folk va aplegar més de 6.000 persones al parc de la Ciutadella de Barcelona; però la formació es va dissoldre la tardor del mateix any.

El repertori era extens i incloïa cançons tradicionals autòctones i altres països, composicions pròpies dels membres del grup i adaptacions al català de figures del *folk song* (Joan Baez, Pete Seeger, Bob Dylan...). Era un grup heterogeni on hi cabia fins i tot un grup de pop-rock com Els 3 Tambors.

Pau Riba i Sisa van seguir el seu camí en solitari. Sisa va publicar *Qualsevol nit pot sortir el sol* i Pau Riba va presentar la seva cançó més popular, *Noia de porcellana*.

La professionalització d'alguns cantautors i la diversificació d'opcions artístiques i posicions personals, incloent el bilingüisme, són factors que van provocar la progressiva desaparició del terme *Nova Cançó*, que a poc a poc va ser substituït per l'expressió *Cançó catalana*.

En el concert que us proposem repasem cançons dels intèrprets que van marcar aquesta època, Raimon, Josep Mª Espinàs, Serrat, Ovidi Montllor, Francesc Pi de la Serra, Lluís Llach, Sisa, Pau Riba, Pere Tàpies, M^a del Mar Bonet, Els dracs, Els tres tambors, etc., i alhora anem fent petits comentaris per situar-los en el temps i en el seu context dins d'aquest moviment de la Nova Cançó.

Fitxa tècnica

Músics:

- Amadeu Rosell
- Victòria Katsyuba
- Pep Solà

- Veu, guitarra acústica
- Piano digital de cua Roland GP 607 i veu
- Bateria i percussions

Disposem de un equip de so NEXO de 6.000 w

- Amadeu Rosell i Tudanca Tècnic de so

Si voleu més informació: Tel. 639 375657 o bé A/e: amadeu@amadeurosell.cat